

זכריה ח' (א - כ"ג); הפרק בשלמותו

א. וַיְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר:

ב. כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנְיָתִי לְצִיּוֹן קִנְיָה גְדוֹלָה וְחִמָּה גְדוֹלָה קִנְיָתִי לָהּ:

ג. כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁבִתִי אֶל־צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַם עִיר־הָאֱמֶת
וְהַר־יְהוָה צְבָאוֹת הָר הַקֹּדֶשׁ:

ד. כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד יֵשְׁבוּ זִקְנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחְבּוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעֲנָתוֹ בִּידוֹ
מֵרֶב יָמִים:

ה. וּרְחֲבֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יִלְדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁחָקִים בְּרַחֲבֶתֶיהָ:

ו. כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּי יִפְלֹא בְּעֵינַי שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה בְּיָמִים הָהֵם גַּם־בְּעֵינַי יִפְלֹא
נָאֻם יְהוָה צְבָאוֹת:

ז. כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי מוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ מִבְּוֹא הַשָּׁמֶשׁ:

ח. וְהִבֵּאתִי אֹתָם וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ־לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בְּאֱמֶת
וּבְצִדְקָה:

ט. כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת תַּחֲזִקְנָה יְדֵיכֶם הַשְׁמַעִים בְּיָמִים הָאֵלֶּה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּיוֹם יִסֹּד בֵּית־יְהוָה צְבָאוֹת הַהִיכָל לַהֲבָנוֹת:

י. כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם שָׁכַר הָאָדָם לֹא נִהְיָה וּשְׁכָר הַבְּהֵמָה אֵינָנָה וְלִיּוֹצֵא וּלְבָא אֵין־
שְׁלוֹם מִן־הַצָּר וְאֲשַׁלַּח אֶת־כָּל־הָאָדָם אִישׁ בְּרַעְיוֹ:

יא. וְעַתָּה לֹא כִּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אֲנִי לְשְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה נָאֻם יְהוָה צְבָאוֹת:

יב. כִּי־יִזְרַע הַשְּׁלוֹם הַגָּפֶן תִּתֵּן פְּרִיָּה וְהָאֶרֶץ תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טָלָם וְהַנְּחֹלֶתִי
אֶת־שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה אֶת־כָּל־אֵלֶּה:

יג. וְהָיָה כְּאֲשֶׁר הָיִיתֶם קָלִלָה בְּגוֹזִים בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהָיִיתֶם
בְּרָכָה אֶל־תִּירְאוּ תַחֲזִקְנָה יְדֵיכֶם:

יד. כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כְּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לַהֲרַע לָכֶם בְּהִקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת וְלֹא נִחַמְתִּי:

טו. כֵּן שְׁבִתִי זָמַמְתִּי בְּיָמִים הָאֵלֶּה לְהִיטִיב אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אֶל־תִּירְאוּ:

טז. אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את-רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם:

יז. ואיש | את-רעת רעהו אל-תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל-תאהבו כי את-כל-אלה אשר שנאתי נאם-יהוה:

יח. ויהי דבר-יהוה צבאות אלי לאמר:

יט. כה-אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית-יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו:

כ. כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות:

כא. והלכו יושבי אחת אל-אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את-פני יהוה ולבקש את-יהוה צבאות אלקה גם-אני:

כב. ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את-יהוה צבאות בירושלם ולחלות את-פני יהוה:

כג. כה-אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

זכריה ט' (ט - ט"ז)

ט. גילי מאד בת-ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על-חמור ועל-עיר בן-אתנות:

י. והכרתי-רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ:

יא. גם-את בדם-בריתך שלחתי אסיריך מבזר אין מים בו:

יב. שובו לבצרון אסירי התקוה גם-היום מגיד משנה אשיב לך:

יג. כי-דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על-בניך יגן ושמתיך כחרב גבור:

יד. יהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן:

טו. יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני-קלע ושתו המו כמו-יין ומלאו כמזרק קזויות מזבח:

טז. וְהוֹשִׁיעַם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּצֶאן עֶמּוֹ כִּי אֲבִי-נֶזֶר מִתְנוֹסְסוֹת עַל-אֲדָמָתוֹ:

זכריה י' (ו - י"ב)

ו. וּגְבַרְתִּי | אֶת-בֵּית יְהוּדָה וְאֶת-בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ וְהוֹשִׁבוֹתִים כִּי רַחֲמָתִים וְהָיוּ כְּאִשָּׁר
לֹא-זָנְחָתִים לִי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֵם:

ז. וְהָיוּ כְּגִבּוֹר אֶפְרַיִם וְשִׁמְח לֵבָם כְּמוֹ-יֵינִן וּבְנֵיהֶם יֵרָאוּ וְשִׁמְחוּ יִגַּל לֵבָם בְּיְהוָה:

ח. אֲשֶׁרֶקָה לָהֶם וְאֶקְבָּצֵם כִּי פְדִיתִים וְרָבוּ כְּמוֹ רָבוּ:

ט. וְאֶזְרַעֵם בְּעַמִּים וּבְמַרְחָקִים יִזְכְּרוּנִי וְחָיוּ אֶת-בְּנֵיהֶם וְשָׁבוּ:

י. וְהַשְׁבוֹתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֲשׁוּר אֶקְבָּצֵם וְאֶל-אֶרֶץ גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אָבִיָּאֵם וְלֹא יִמָּצָא
לָהֶם:

יא. וְעָבַר בָּיָם צֶרֶה וְהָכָה בָּיִם גָּלִים וְהִבִּישׁוּ כָּל מְצוּלוֹת יְאֹזֵר וְהוֹרֵד גֶּאוֹן אֲשׁוּר וְשָׁבַט
מִצְרַיִם יִסּוֹר:

יב. וּגְבַרְתִּים בְּיְהוָה וּבִשְׁמוֹ יִתְהַלְכוּ נָאֵם יְהוָה:

Zechariah 8 (1-23); Complete chapter

1. And the word of the Lord of Hosts came [to me], saying:

2. So said the Lord of Hosts: I am jealous for Zion with great jealousy, and with great fury I am jealous for her.

3. So said the Lord: I will return to Zion, and I will dwell in the midst of Jerusalem; and Jerusalem shall be called the city of truth, and the mount of the Lord of Hosts [shall be called] the holy mountain.

4. So said the Lord of Hosts: Old men and women shall yet sit in the streets of Jerusalem, each man with his staff in his hand because of old age.

5. And the streets of the city shall be filled, with boys and girls playing in its streets.

6. So said the Lord of Hosts: As it will be wonderful in the eyes of the remnant of this people in those days, it will also be wonderful in My eyes, says the Lord of Hosts.

7. So said the Lord of Hosts: Behold I will save My people from the land of the east and from the land of the west.

8. And I will bring them, and they shall dwell in the midst of Jerusalem; and they shall be My people, and I shall be their God, in truth and in righteousness.

9. So said the Lord of Hosts: Let your hands be strong, you who hear in these days these words from the mouth of the prophets that were [prophesying] in the day that the foundation of the house of the Lord of Hosts was laid, even the Temple, that it might be built.

10. For before those days, there was no hire for man; neither was there any hire for beast. And for him that went out or came in, there was no peace because of the adversary, and I would incite all men, each one against his neighbor.

11. But now I am not [the same] to the remnant of this people as in the early days, said the Lord of Hosts.

12. For the sowing is for peace. The vine shall give forth its fruit, and the earth shall give forth its produce, and the heavens shall give forth their dew-and I will cause the remnant of this people to inherit all these.

13. And it shall come to pass that [just] as you were a curse among the nations, O house of Judah and house of Israel, so will I save you-and you shall be a blessing. Fear not; may your hands be strengthened!

14. For so said the Lord of Hosts: As I planned to do evil to you when your forefathers provoked Me-said the Lord of Hosts-and I did not repent,

15. so have I turned about. I have planned in these days to do good to Jerusalem and to the house of Judah; do not fear.

16. These are the things that you shall do: Speak the truth each one with his neighbor; truth, and judgment of peace you shall judge in your cities.

17. And let no one think evil of his neighbors in your heart, nor shall you love a false oath-for all these are what I hate, says the Lord.

18. And the word of the Lord of Hosts came to me, saying:

19. So said the Lord of Hosts: The fast of the fourth [month], the fast of the fifth [month], the fast of the seventh [month], and the fast of the tenth [month] shall be for the house of Judah for joy and happiness and for happy holidays-but love truth and peace.

20. So said the Lord of Hosts: [There will] yet [be a time] that peoples and the inhabitants of many cities shall come.

21. And the inhabitants of one shall go to another, saying, "Let us go to pray before the Lord and to entreat the Lord of Hosts. I, too, will go."

22. And many peoples and powerful nations shall come to entreat the Lord of Hosts in Jerusalem, and to pray before the Lord.

23. So said the Lord of Hosts: In those days, when ten men of all the languages of the nations shall take hold of the skirt of a Jewish man, saying, "Let us go with you, for we have heard that God is with you."

Zechariah 9 (9-16)

9. Be exceedingly happy, O daughter of Zion; Shout, O daughter of Jerusalem. Behold! Your king shall come to you. He is just and victorious; humble, and riding a donkey and a foal, the offspring of [one of] she-donkeys.

10. And I will cut off the chariots from Ephraim, and the horses from Jerusalem; and the bow of war shall be cut off. And he shall speak peace to the nations, and his rule shall be from the sea to the west and from the river to the ends of the earth.

11. You, too-with the blood of your covenant I have freed your prisoners from a pit in which there was no water.

12. Return to the stronghold, you prisoners of hope. Also today, I will restore to you a double promise.

13. For I bend Judah for Me like a bow; I filled [the hand of] Ephraim, and I will arouse your children, O Zion, upon your children, O Javan; and I will make you as the sword of a mighty man.

14. And the Lord shall appear over them, and his arrows shall go forth like lightning. And the Lord God shall sound the shofar, and He shall go with the whirlwinds of the south.

15. The Lord of Hosts shall protect them, and they shall devour. And they shall tread the sling-stones, and they shall drink. They shall make a noise like [those who drink] wine, and they shall become full like the basin, like the corners of the altar.

16. And the Lord their God shall save them on that day like the flocks of His people, for crown stones are exalted on His land.

Zechariah 10 (6-12)

6. And I will strengthen the house of Judah, and the house of Joseph I will save. And I will cause them to settle, for I have bestowed mercy upon them. And they shall be as though I had not forsaken them, for I am the Lord their God, and I will answer them.

7. And Ephraim shall be like a mighty man, and their heart shall rejoice as if [with] wine. And their children shall see and rejoice; their heart shall be joyful with the Lord.

8. I will whistle to them, and I will gather them, for I have redeemed them. And they shall multiply as they multiplied.

9. And I will sow them among the peoples, and in the distant places they shall remember Me. And they shall live with their children and return.

10. And I will return them from the land of Egypt, and from Assyria I will gather them. And to the land of Gilead and Lebanon I will bring them, and it shall not suffice for them.

11. And trouble shall pass through the sea, and He shall strike the waves of the sea and dry all the depths of the river. And the pride of Assyria shall be brought down, and the rod of Egypt shall turn away.

12. And I will strengthen them by the Lord, and by His Name they shall walk, says the Lord.